

XIV. Може би, богато украсеното съ юнашки образи въображение, да е йоще по важно за истинно-достойния животъ, отъ колкото прѣпълнената съ священни изрѣчения память; съ др. думи; нѣма по добъръ и вѣренъ способъ за да стане човѣкъ добъръ и великъ, отъ ранното познанство съ живота на добритѣ и великите хора. До колкото знаѣтъ опитъ можъ да кажж, че никаква проповѣдъ не дѣйствува тѣй силно върху настъ, колкото примѣра на великия човѣкъ. Тука подвига са явява като извѣршенъ прѣдъ очите ни, — като дѣйствително извѣршенъ, — при това често вѣкой подвигъ, за възможността на когото и на сънъ не ни е идвало, грѣмогласно ни повтаря: «идете и вий тѣй правете! И защо не? Истина, че всѣкой неможе да бѫде юнакъ, и, всѣкой денъ не са явява случай за юнашки подвигъ, но ако вий неможете да извѣршите това сѫщото, то можете да направите що-годъ нему подобно; ако и вамъ не е дадено такова високо и обширно поприще, както другиму, то вий все таки можете да покажите на малкото си поприще не по малко похвално постоянство и мѣжество. Всѣкой човѣкъ може да извлѣче полза изъ примѣра на истинно великите хора, ако само той са стреми къмъ усъвѣршенствуване и са ползува както трѣба отъ обстоятелствата. Да са измѣрва хорското величие споредъ обширността на попрището, на което тѣ работятъ, или споредъ славата, която са разпространява въ свѣта за тѣхните работи, е жестоко заблуждение. Знаменития Молтке, засѣдавашецъ въ военния съвѣтъ въ навечерието на сражението, което ще тласне центъра на тежестъта на всичката западна политика, работи споредъ правилото на житейската мѣдростъ, приложението на което изисква сѫщо такава съобразителностъ и деликатностъ (тѣнкостъ), сѫщо такъвъ умъ и такътъ отъ главата на кой-да-е провинциаленъ градъ, когато той проектира мѣрки за оздравяванието на града, или новъ налогъ за уголѣмяване на градскитѣ доходи. Да, често най високъ отъ всичко бива нравственния героизъмъ, за когото хортуватъ най малко отъ